

11de JAARGANG, NR. 197
29 APRIL 2013

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
5 BOEKBESPREKING
6 PLATENRECENSIES
 Cor Bakker, Tim Langedijk, Cactus Truck, Stephanie Francke, Kris Davis, Bobo Stenson, Jan Verweij, Tommy Flanagan, Ronin e.a.
15 CONCERTVERSLAGEN
 Cor Bakker/Eric Vloeimans, Jaga Jazzist.
EN VERDER:
17 Roos Plaatsman in Miami
18 Hessel Fluitman spreekt Cor Bakker
20 De jazzfestivals van mei

JAZZFLITS 198
 staat 13 MEI op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**OMROEPARCHIEF VINDT
 MANUSCRIPTEN LOEVENDIE**

Enige tientallen handgeschreven partituren van Theo Loevendie zijn bij toeval in de Muziekbibliotheek van de Omroep boven water gekomen. Loevendie schreef de stukken tussen 1958 en 1960 voor het VARA-radioprogramma 'Romance In Jazz'.

Het betreft ongeveer zestig arrangementen van 'standards' van onder anderen Charlie Parker, Duke Ellington en George Gershwin. Ook zijn twee oorspronkelijke composities gevonden: 'Nilay' en 'Jumpology'. Beide stukken zijn inmiddels gedigitaliseerd. De vondst werd gedaan toen een medewerker op zoek was naar muziek van een ander ensemble. 'Romance In Jazz' stond in een volgende kaartenbak. Aan het programma werkten indertijd onder anderen mee: Rita Reys (zang), Ko Ikelaar (fluit), Chaim Levano (hobo), Cees Verschoor (altsaxofoon, klarinet, basklarinet), Ado Broodboom (trompet), Pim Jacobs (toetsen), Ruud Jacobs (bas) en Cees See (drums).

Art Blakey, Lionel Hampton en Clark Terry in Hall of Fame

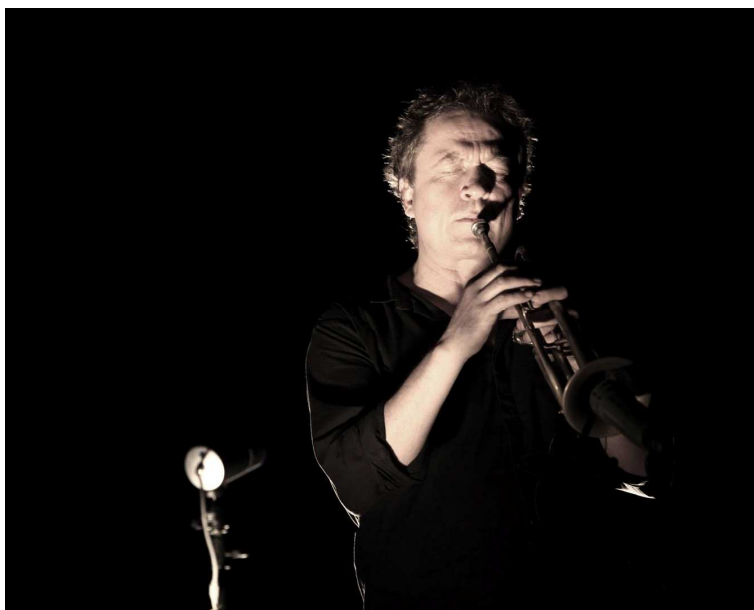
Art Blakey, Lionel Hampton en Clark Terry zijn toegelaten tot de Nesuhi Ertegun Jazz Hall of Fame in het Jazz at Lincoln Center in New York. Aan deze eregalerij – genoemd naar een van de eigenaren van Atlantic Records – worden jaarlijks nieuwe namen toegevoegd. De nieuwe leden zijn via internet gekozen door jazzliefhebbers wereldwijd.

●
ia77
JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

CONCERT

**NILS PETTER MOLVAER GROUP OP ROTTERDAMS
 FESTIVAL 'VOOR OREN DIE WAT DURVEN'**

Nils Petter Molvaer pauzeert even. (Foto: Joke Schot)

Op de Wilhelminapier in Rotterdam vond in het weekend van 19 tot en met 21 april voor de derde keer het RedEar Festival plaats. Een festival voor avontuurlijke muziek en voor oren die wat durven, aldus de organisatoren (onder meer De Doelen, Codarts, Jazz International en LantarenVenster). Met onder anderen Steve Coleman Five Elements, het Dimitar Bodurov Trio, het DoelenKwartet, het DoelenEnsemble en de David Kweksilber Bigband mocht het programma er zijn. Zaterdagavond 20 april trad de Nils Petter Molvaer Group op. Joke Schot was erbij en maakte bovenstaande foto van de Noor.

Zonder jazznieuws kan **JAZZFLITS** niet bestaan. Heeft u jazznieuws? Wij ontvangen het graag! Let op: **JAZZFLITS** heeft geen concertagenda. Wel informeren we over speciale projecten, cd-presentaties en jazzfestivals. Ons adres: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

Eregalerij Rotterdamse jazzmusici geopend

Aan de Oude Binnenweg in Rotterdam is 21 april een eregalerij voor Rotterdamse jazzmusici geopend. De eerste zes van in totaal tien portretafbeeldingen, uitgevoerd op geëmailleerde borden, werden die dag officieel onthuld. De portretten zijn gemaakt door gerenommeerde Nederlandse striptekenaars en illustratoren. Zo maakte Jan Kruis (geestelijke vader van Jan Jans en de kinderen) een portret van toetsenist Rob Franken en nam Louise Lagerweij Tony Viola onder handen. De onthulling werd muzikaal opgeleust met een 'streetparade'. Het project is een initiatief van Rotterdam Jazz Artists Memorial. De RJAM wil de prominente Rotterdamse jazzmusici voor de vergetelheid behoeden. (www.r-jam.nl)

Jazz Bizz Nizz dit jaar in Rotterdam

Jazz Bizz Nizz, een bijeenkomst van vertegenwoordigers uit de jazzsector, wordt dit jaar gehouden in Bird in Rotterdam. Vier eerdere edities werden gehouden in het SJU Jazzpodium in Utrecht, maar dat bestaat niet meer. Jazz Bizz Nizz is op 12 oktober en het programma wordt binnenkort bekendgemaakt. De toegang is gratis.

Jeroen Doomernik in Den Bosch van start met Jazz Academy

Op paaszaterdag is in Den Bosch de Jazz Academy van start gegaan. De Academy is een initiatief van trompettist Jeroen Doomernik van de Jazzwerkplaats Den Bosch. Met zijn initiatief wil Doomernik jonge talenten (14 – 20 jaar) uit Den Bosch en omgeving een plek geven om te spelen en te leren. Ze krijgen tips over de muziekpraktijk en het arrangeren van stukken. De musici van de Jazz Academy zitten tegen conservatoriumniveau aan. Trompettist Eric Vloeimans en gitarist Anton Goudsmit hebben al toegezegd een keer mee te spelen. (www.jazz-academy.nl)

Wadada Leo Smith in finale Pulitzer Prize

Trompettist-componist Wadada Leo Smith mag zich, samen met twee anderen, 2013 Pulitzer Prize Finalist in Music noemen. Hij bereikte de finale met zijn compositie 'Ten freedom summers'. Hij kreeg de prestigieuze Amerikaanse prijs uiteindelijk niet, maar zijn uitverkiezing voor de finale uit 157 inzenders was zeer eervol.

PODIA

VEEL GROTE NAMEN IN ROTTERDAM EN GENT

De fans van de zangeressen Diana Krall en Dee Dee Bridgewater, toetsenist Ramsey Lewis, zanger José James en het Avishai Cohen Quartet zullen dit jaar niets over de zomer te klagen hebben. Deze grote namen uit de jazz spelen namelijk zowel op het North Sea Jazz Festival in Rotterdam (12–14 juli) als het Gent Jazz Festival (11–21 juli).

Andere publiekstrekkingen op het **North Sea Jazz Festival** zijn saxofonist Sonny Rollins, pianist Chick Corea, E.S.T., trompettist Roy Hargrove, bassist Ron Carter (met de WDR Big Band), trompettist Terence Blanchard, de Brecker Brothers Band Reunion en het Metropole Orkest. Het Metropole Orkest treedt 13 juli op met de vocalisten Anthony Hamilton, Gregory Porter en Gretchen Parlato onder leiding van Jules Buckley, en 14 juli speelt het orkest met toetsenist Herbie Hancock gedirigeerd door Vince Mendoza. Uit Nederland zijn onder anderen trompettist Eric Vloeimans, pianist Michiel Borstlap, New Cool Collective, Talking Cows, saxofonist Joris Roelofs en het ICP Orkest van de partij. Er is dit jaar geen 'Artist in Residence' benoemd.

De compositieopdracht van het festival werd dit jaar geschreven door Guillermo Celano. Zijn stuk gaat op 12 juli in première. Componist, bandleider en saxofonist Steve Coleman heeft carte blanche gekregen om op 11 juli een eigen avond in de Madeira in te vullen. Tijdens deze avond treden Jonathan Finlayson & Sicilian Defense, Doug Hammond Quintet, Citizen X ft. Jean-Paul Bourelly en Steve Coleman Five Elements op. Duizendpoot John Zorn is zestig geworden en viert dit op 12 juli met een speciaal samengestelde marathon van diverse projecten uit zijn scene. Voor zijn avondvullende programma in de Darling neemt hij Song Project, Illuminations, Holy Visions & The Alchemist, Templars, The Dreamers en Electric Masada mee. In de programmering is verder speciale aandacht gegeven aan nieuwe ontwikkelingen door de thema's Jazz Rocks!, Electronic Jazz & Future Soul, New Urban Jazz en Improfs.

(voor meer info over het programma: <http://bit.ly/Zpgx1g>)

'Het recept blijft, de kruiding werd uitgepuurd en er zijn extra's', zo vat de organisatie van het **Gent Jazz Festival** de komende editie samen. Het festival pakt dit jaar behalve met de bovengenoemde namen uit met onder anderen Jacky Terrasson 'Gouache', saxofonist Joe Lovano met het Brussels Jazz Orchestra, zanger Kurt Elling met zijn '1619 Broadway: the Brill Building Project' en zangeres Madeleine Peyroux.

Een van de extra's is een nieuw podium dat Garden Stage gedoopt is. Op 12, 13, 14 en 18 juli staan daar Belgische bands en 'absoluut te ontdekken' artiesten van elders. Onder anderen bassist Salvatore La Rocca, pianiste Cécile McLorin Salvant, het Nicolas Thys Trio, WOFO & LABtrio en het Raphaël Imbert 4-tet. De Garden Stage is toegankelijk voor alle festivalbezoekers. Verder treden in het kader van Jazz 21, het 'talent program' van de International Jazz Festival Organisation, Phronesis en pianist Stefano Bollani (hij speelt met pianist Martial Solal) in Gent op. Deze twee talenten worden gedurende drie jaar door de vereniging van jazzfestivals ondersteund. De andere deelnemers aan dit programma zijn de trompettisten Ambrose Akinmusire en Mathias Eick (Eick speelt op het NSJF), pianist Tigran Hamasyan en zangeres Gretchen Parlato (speelt ook op het NSJF).

(voor meer info over het programma: <http://bit.ly/9qsnBF>)

NIEUWS

Saskia Laroo Band naar Zimbabwe

De Saskia Laroo Band is uitgenodigd voor het Harare International Festival of the Arts (Zimbabwe). De groep voert op de openingsdag, 30 april, een speciaal voor dit evenement geschreven nieuwe compositie uit. Later volgen nog enige optredens. Ook zullen de bandleden workshops geven op het festival. Verder staan er jamsessies en improvisaties met musici en artiesten uit andere kunst disciplines zoals theater, dans en gesproken woord op het programma. Deelname aan het festival wordt mogelijk gemaakt door het Fonds Podiumkunsten en de Nederlandse Ambassade in Harare.

Iman Spaargaren zoekt geldschietters voor nieuwe cd

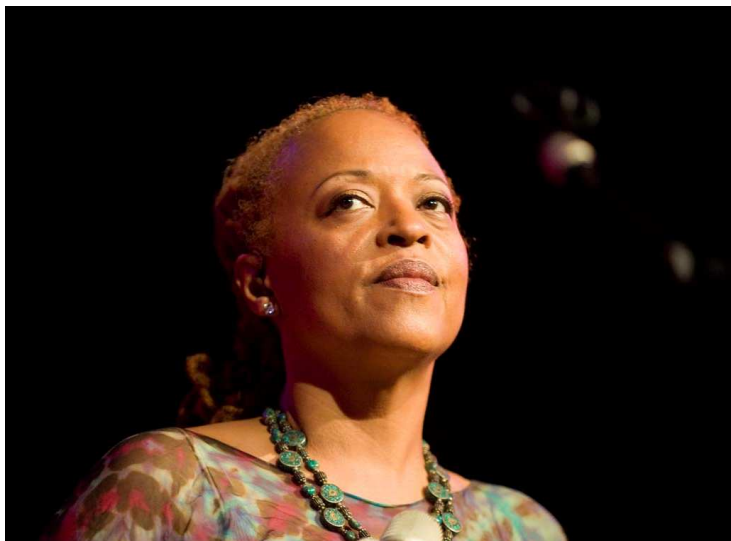
Voor het debuutalbum 'In The Moment' van zijn groep Undercurrent is saxofonist Iman Spaargaren op zoek naar financiers. De plaat - 'vol met frisse, rockende, spannende en vrije jazzmuziek', aldus Spaargaren - is eind 2012 opgenomen, maar moet nog worden gemasterd, verpakt en gepromoot. Daarvoor is 3.000 euro nodig. Dat bedrag hoopt Spaargaren op te halen via de website Voordekunst.nl. De cd-presentatie is al gepland: 6 juni in de North Sea Jazz Club in Amsterdam. In Undercurrent spelen onder anderen pianist Franz von Chossy, gitarist Guillermo Celano en trompettist Dirk Beets.

Einde dreigt voor Dutch Erroll Garner Foundation

Door het overlijden van oprichter Jan van Diepenbeek eerder dit jaar, dreigt er een einde te komen aan de Dutch Erroll Garner Foundation. Van Diepenbeek was verzamelaar van het werk van pianist Garner, van wie hij waarschijnlijk één van de grootste collecties ter wereld bezat. Omdat hij wilde dat zijn grote Erroll Garner verzameling bijeen zou blijven, had hij zijn collectie ondergebracht in een stichting. Van Diepenbeek was de drijvende kracht achter de Foundation en het is maar de vraag of voor zijn levenswerk een opvolger is te vinden.

PODIA VERVOLG

Cassandra Wilson tijdens Jazz Middelheim. (Foto: Tom Beetz)

DUITS JAZZFESTIVAL ROEPT POLITIE TE HULP BIJ CONFLICT MET CASSANDRA WILSON

Na afloop van haar optreden tijdens de Jazzwoche Burghausen op 13 maart, weigerde een koppige zangeres Cassandra Wilson te tekenen voor ontvangst van een band van haar optreden. Dat meldde de regionale krant Passauer Neuen Presse een dag later. Uiteindelijk moest de Duitse politie er aan te pas komen om de zaak in der minne te schikken.

Wilson was de hoofdattractie van het festival. Bij aankomst was ze nog goed geluimd, maar dat veranderde snel. Ze weigerde elke medewerking aan persconferenties of fotosessies, zo rapporteert de krant op 14 maart. Ook wilde ze niet langer dat haar concert zou worden opgenomen door de Bayerische Rundfunk, zolang ze geen 10.000 dollar extra betaald zou krijgen. Toen ze na haar optreden een cd, dvd en 'mastertape' van het optreden kreeg, vertikte ze het om voor ontvangst te tekenen. Ook wilde ze het materiaal niet teruggeven. Na een verhitte, maar vruchteloze discussie vond de organisatie het genoeg en werd de politie gebeld. Die wist na ongeveer een half uur praten de zangeres en haar manager zo ver te krijgen dat ze alsnog tekenden.

EINDHOVEN KRIJGT NIEUW JAZZFESTIVAL IN MUZIEKGEBOUW FRITS PHILIPS

Eindhoven krijgt een nieuw jazzfestival. Het gaat So What's Next heten en wordt georganiseerd in samenwerking met het North Sea Jazz Festival.

So What's Next heeft onderdak gevonden in het Muziekgebouw Frits Philips. Het zal alle zalen en foyers beslaan. Voor het festival worden jonge jazzmusici uitgenodigd, 'die zowel vijftig jaar jazz als popgeschiedenis als bagage hebben', zo meldt de website. 'Verwacht new urban jazz en uitstapjes naar soul, world, electronic en singer-songwriter Music.'

De eerste editie van So What's Next vindt plaats op 12 oktober. Onder anderen Gregory Porter, het Joshua Redman Quartet, pianist Aaron Parks, Eric Vloeimans' Gatecrash, Snarky Puppy, Re:Freshed Orchestra, Tin Men and the Telephone, Kapok en D-Felic New Quintet treden op.

NIEUWS

Festival Swingin' Groningen krijgt 'showcase'-onderdeel

Het festival Swingin' Groningen (13, 14 en 15 juni) krijgt een nieuw onderdeel: de Swingin' Groningen Showcase. Twintig beginnende bands kunnen zich daarin aan het publiek presenteren. Het nieuwe programmaonderdeel biedt onder meer ruimte aan bands die zich voor het festival aanmelden maar die nog niet geschikt worden geacht voor het festival zelf. Die werden voorheen afgewezen, maar kunnen nu in de nieuwe 'showcases' toch aan de bak komen. De organisatie heeft vijf binnenlocaties (kroegen en clubs) geselecteerd. Op zowel 13 als 14 juni worden op elk podium twee bands geprogrammeerd. Voor de concerten worden onder anderen programmeurs en producers uitgenodigd. (<http://www.swingingroningen.nl>)

Paradox in race voor Hart-Hoofdprijs Triodos Bank

Het Tilburgse jazzpodium Paradox dingt mee naar de Hart-Hoofdprijs van de Triodos Bank. Negen 'vernieuwende en inspirerende' ondernemers zijn hiervoor door de bank genomineerd. Paradox is 'letterlijk en figuurlijk een laagdrempelig podium', zo stelt de selectiecommissie. De Tilburgers nemen het onder meer op tegen een bedrijf voor gezonde tussendoortjes, een ontwikkelaar van zonnestroominstallaties en Floortje Dessing met haar winkels voor verantwoord geproduceerde kleding. Stemmen op de genomineerden kan via de website van Triodos. De winnaar wordt 21 mei bekendgemaakt en krijgt 10.000 euro. (<http://bit.ly/OWySug>)

Peter Beets steeds vaker in de VS

Pianist Peter Beets treedt steeds vaker in de VS op. Hij speelt in Pittsburgh op 25 mei als gast met het Pittsburgh Symphony Orchestra. Op deze avond treden ook Paul McCartney en Earth, Wind and Fire op. In juni staat Beets met zijn kwintet in de New Yorkse jazzclub The Kitano (19 juni) en dezelfde week speelt hij twee dagen achter elkaar in Birdland in New York (25 en 26 juni). Daarna reist hij door naar het podium van het Philadelphia Museum of Art (28 juni) en vervolgens naar Toronto, waar hij drie concerten geeft met Dave Young. Young was lang de vaste bassist van Oscar Peterson.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

PRIJZEN

Het Maarten Hogenhuis Trio in de finale. (Foto: Govert Driessen)

MAARTEN HOGENHUIS TRIO WINT KEEP AN EYE INTERNATIONAL JAZZ AWARD

Het Maarten Hogenhuis Trio - Maarten Hogenhuis, alt-saxofoon, Joan Terol Amigó, drums en Thomas Rolff, contrabas - heeft op 7 april in het Bimhuis (Amsterdam) de Keep An Eye International Jazz Award 2013 gewonnen. Tweede werd het Juilliard Jazz Artist Diploma Ensemble van de Juilliard School of Music New York.

In een overvol Bimhuis kwamen bands van het Boyer College of Music (Philadelphia), de Juilliard School of Music (New York), The New School for Jazz and Contemporary Music New York en het Conservatorium van Amsterdam in het strijdperk. De jury bestond uit Frank Bolder (North Sea Jazz Festival), Simon Rigter (Jazz Orchestra of the Concertgebouw), Riccardo Del Fra (Hoofd Jazz Conservatorium Parijs), Kai Eckhardt (John McLaughlin Trio) en voorzitter Ruud van Dijk (Hoofd Jazz CvA). Het Maarten Hogenhuis Trio kreeg een bedrag van 2.500 euro als hoofdprijs. Maarten Hogenhuis zelf kreeg ook nog eens de prijs voor beste solist. De prijs voor het beste arrangement van een Ellingtonsong kreeg het Juilliard Jazz Artist Diploma Ensemble. De leden van die formatie schreven de twee winnende arrangementen. De Keep an Eye Jazz Award is een initiatief van de Keep an Eye Foundation en het Conservatorium van Amsterdam (CvA), met als doel de ontwikkeling van uitzonderlijk getalenteerde jazzstudenten een extra impuls te geven.

ANAT COHEN KRIJGT PAUL ACKET AWARD

De Israëliische klarinettiste-saxofoniste Anat Cohen ontvangt tijdens het komende North Sea Jazz Festival de Paul Acket Award 2013, een jaarlijkse prijs voor artiesten die meer aandacht verdienen voor hun talent. Pianiste Kris Davis en pianist Wolfert Brederode kregen een eervolle vermelding van de jury.

De winnaars werden gekozen door een internationaal gezelschap van jazzcritici en -programmeurs. Volgens jurylid Danny Melnick (Newport Jazz Festival) is Anat Cohen "een van de meest expressieve en vrolijke muzikanten in de wereld. Ze is een belangrijk onderdeel van de hedendaagse New Yorkse en mondiale jazz scene." Cohen krijgt 12 juli onder meer een geldbedrag van 5.000 euro.

JAZZ OP PAPIER

Richard Vacca.

The Boston jazz chronicles : faces, places, and nightlife 1937-1962.

Belmont MA : Troy Street Publishing, 2012.

335 pag: ill.

ISBN 978-0-9839910-0-7 pbk.

Prijs ca. 27 euro.

BOSTON BLOW-UP

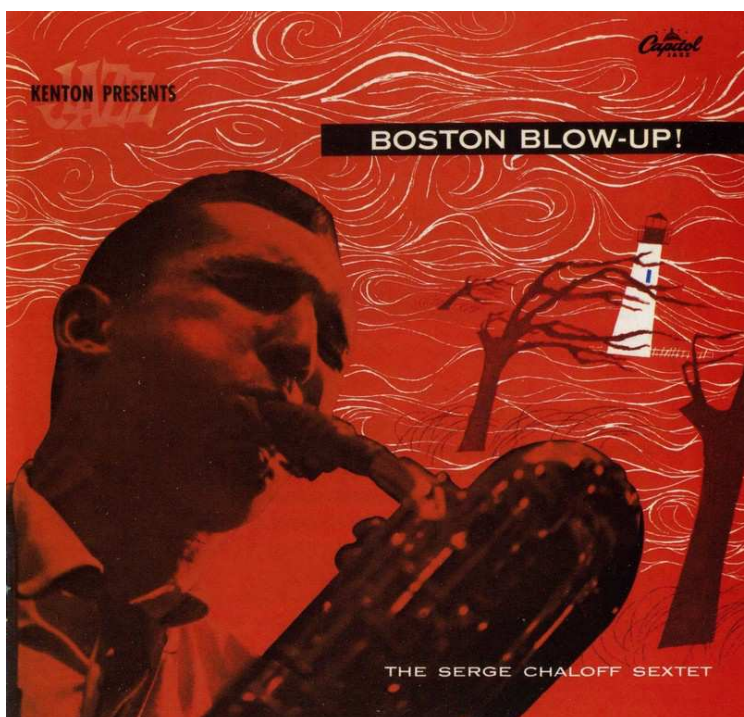
Het lijkt, na de aanslag op 15 april jl., misplaatst om deze aflevering bovenstaande kop mee te geven, maar elke overeenkomst berust op louter toeval. 'Boston Blow-up' is de titel van een lp die baritonsaxofonist Serge Chaloff in 1955 voor Capitol opnam. Daags tevoren had ik hem nog in handen gehad. Het is jarenlang een zeer gezochte plaat geweest, tot Mosaic Records Chaloffs complete werk onder eigen naam in 1993 uitbracht, aangevuld met enkele achtergebleven opnamen.

Chaloff mag gerust de belangrijkste musicus worden genoemd die de stad Boston heeft voortgebracht. Reeds in 1949 bracht hij het tot de eerste plaats op zijn instrument in de polls van de bladen *Metronome* en *Down Beat*. Die faam had hij voornamelijk te danken aan zijn prestaties in de *Second Herd* van Woody Herman. Die plaats behield hij, ook toen van hem niets meer werd vernomen. Pas in 1954 maakte hij zijn eerste lp onder eigen naam, 'The Fable Of Mabel', in Boston opgenomen voor Storyville, evenals de gelijknamige club aldaar onder de supervisie van George Wein.

Op beide platen liet Chaloff zich voor een sextetbezetting omringen door plaatsgenoten, onder wie trompettist Herb Pomeroy, respectievelijk Boots Mussulli en Charlie Mariano op altsax, en de pianisten Ray Santisi en Dick Twardzik. En daarmee zijn meteen die musici genoemd die we het vaakst tegenkomen in een boek dat Richard Vacca schreef over het jazzleven in zijn stad gedurende een periode van vijftig jaar.

Zijn idee was oorspronkelijk een soort wandelgids, die ons langs de vermaarde etablissementen zou voeren. Al gauw bleek dat vele gebouwen een andere bestemming hadden gekregen of waren afgebroken. Toen probeerde hij het boek chronologisch op te zetten. Dat is gedeeltelijk wel gelukt, maar de sporen van een excursie zijn nog duidelijk aanwezig.

>>>>>

De hoes van de lp 'Boston Blow-up' van Serge Chaloff.

Er zijn een aantal plattegrondjes afgedrukt met de locaties en adressen van ruim vijftig bezienswaardigheden. Het bevat een grote hoeveelheid namen, waaronder vele die alleen van lokale betekenis zijn geweest en die ook nog onder verschillende thema's terugkeren. Het is dan ook geen boek om van A tot Z door te nemen. Over bekende musici is elders uitvoeriger informatie voorhanden. Onder hen bassist Lloyd Trotman en altist Ray Perry met hun respectievelijke families, waarvoor stof is aangeleverd door de artikelen van Dan Kochakian in het tijdschrift *Whiskey, Women, And ...*, jaargangen 1985-1989.

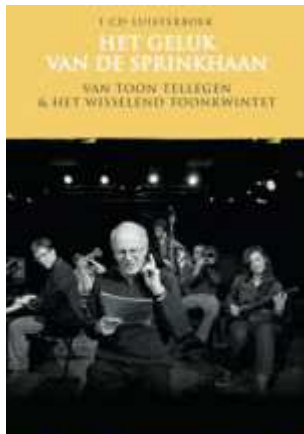
Niet iedereen is in Boston of in de nabijheid geboren. Ook anderen drukten hun stempel op de jazzbeoefening daar, zoals trompettist Max Kaminsky. Er is ruime aandacht voor Sabby Lewis, wiens band in de jaren dertig een kweekvijver was voor jong talent. Daarnaast was Boston bekend om zijn Berklee College of Music, in 1945 opgericht door Lawrence Berk (1908-1995). Het in het verloop van zijn bestaan onder drie namen bekend geworden instituut werd internationaal vermaard op het gebied van het muziekonderwijs. In dit verband had ik wel meer willen lezen over het privéonderwijs van Serge Chaloffs moeder, die talloze bekende musici onder haar hoede nam.

Er zijn paragrafen over diskjockeys als Symphony Sid en George Wein, later de initiator van het Newport Jazz festival. De bekende priester Father O'Connor komt even langs, evenals schrijver en nog zo veel meer Nat Hentoff (1925). In 1951 was deze raschte Bostonian al in staat de verrichtingen in zijn eigen stad met enige distantie te bekijken. Toen Nat Pierce eind dat jaar zijn muzikaal geavanceerde band wegens gebrek aan werk moest ontbinden en de pianokruk van Dave McKenna in de band van Woody Herman ging overnemen, noteerde Hentoff in *Down Beat*: "Unless you have a boom-chick beat and a 1924 mind, this is no town for a progressive local jazzman."

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

TOON TELLEGEN & HET WISSELEND TOONKWINTET Het Geluk Van De Sprinkhaan Rubinstein

Bezetting:

Toon Tellegen (verteller),
Joost Buis (tb, lapsteel-g),
Corrie van Binsbergen (g, comp),
Albert van Veenendaal (p),
Hein Offermans (b),
Alan 'Gunga' Purves (d, perc).

TIM LANGEDIJK TRIO Standards 1

The Sand Records
(www.timlangedijktrio.nl)

Bezetting:

Tim Langedijk (el-g),
Udo Pannekeet (b),
Hans van Oosterhout (d).

Eigenlijk zou deze groep omgedoopt moeten worden in Het Wisselend Toonsextet. In de loop der jaren is auteur Toon Tellegen namelijk een volwaardig zesde bandlid geworden. Waar de eerste cd van dit gezelschap nog bestond uit muziek bij de door de schrijver voorgelezen verhalen, nu is hoorbaar hoe muzikaal het proza van Tellegen is geworden onder invloed van de muziek. Ritme, klank, tempo, het klopt allemaal. Het is dan ook volstrekt logisch dat de cd 'Het Geluk Van De Sprinkhaan' (de aanduiding 'luisterboek' op de cover is tamelijk onzinnig, in het licht van het voorafgaande) tegelijk uitkomt met de nieuwe verhalenbundel van de auteur. Corrie van Binsbergen heeft weer een gevarieerd repertoire geschreven, dat zelden een simpele een-op-een relatie tot de verhalen heeft. Slechts de gulle, bronstige tango in 'Aan de beurt' en het dansje van de sprinkhaan en de meikever in 'De meikever' hebben een rechtstreekse verhouding tot de tekst. Het is de componist er veel meer om te doen de sfeer van de verhalen te treffen. Een mooi voorbeeld is 'De krekel' dat vrolijk opent met een citaat uit Sean Bergins aanstekelijke kwela 'Don't pretend'. Als de krekel wat ernst heeft gekocht in de winkel van de sprinkhaan, ontspint zich duistere, trage muziek. Als de ernst is uitgewerkt, komt de kwela weer terug. Verder zijn er veel spannende 'soundscapes', koddige dansjes, vrolijke countrydeuntjes en een leitmotiv van de trombone, dat voortkomt uit de openingsmuziek van het album. De groep rasmuzikanten speelt het allemaal of het geen enkele moeite kost, en juist in die vanzelfsprekendheid zit de kracht van deze cd.

Herman te Loo

Luister hier naar een cd-fragment: <http://bit.ly/YpineB>

Op zijn vorige album 'November' verraste gitarist Tim Langedijk met smaakvolle, lyrische eigen composities. Nu heeft de Noord-Hollander, begeleid door zijn vaste mannen Udo Pannekeet op bas en Hans van Oosterhout op slagwerk, gekozen voor het interpreteren van standards. De nieuwe cd heet 'Standards 1', wat doet vermoeden dat er een serie aan zit te komen.

Nu maakt het bij de talentvolle Langedijk niet zoveel uit of hij andermans werk speelt of de nummers zelf heeft gecomponeerd. Bassist en drummer volgen de leider op de voet en stellen hem vooral in staat al die verfijnde, vloeiende 'jazzlicks' en -akkoorden te vertolken. Geïnspireerd door John Abercrombie en Bill Frisell, maar met een eigen karakter.

Langedijk doet de originele melodielijnen van stukken als 'Days of wine and roses', 'All the things you are' en 'Sound of silence' geen geweld aan. Hij gaat er wel mee op de loop en omdat hij dat respectvol en integer doet, is 'Standards 1' een 'must have' geworden. De klankkleuren van de door Piet Visser gebouwde, op Fenders lijkende sologitaar en bas smelten samen en Van Oosterhout swingt subtiel mee, met een lichte 'touch'.

Het prettigste aspect van Langedijks spel is dat hij niet zo nodig hoeft te laten horen wat hij technisch allemaal met zes snaren kan uithalen. Het trio maakt zijn vakmanschap ondergeschikt aan de muziek. Het ene nummer klinkt nog relaxter dan het andere. Met zijn warme, traditionele gitaargeluid maakt Tim van ieder stuk een Langedijkje.

Hans Invernizzi

Bekijk Langedijk in de studio: <http://bit.ly/ZvOd0P>

STEPHANIE FRANCKE**Florigen****Eigen beheer****Bezetting:**

Stephanie Francke (as, ss),
 Koen Schalkwijk (p),
 Thomas Pol (b),
 Niek de Bruijn (d).

DUO BAARS-HENNEMAN**Autumn Songs****Wig****Bezetting:**

Ab Baars (kl, ts, shakuhachi),
 Ig Henneman (av).

VERVOLG CD-RECENSIES

Het is op muziekscholen een bekend verschijnsel dat bijzondere media-aandacht voor een bepaald instrument zich in een stijging van het aantal kandidaatjes vertaalt – het Berdien Stenberg-effect wordt dat een beetje respectloos wel eens genoemd, verwijzend naar de toevloed van fluitistjes in de jaren tachtig. Ik weet niet of dat in het geval van deze debuut-cd ook (ooit) gespeeld heeft, maar in elk geval ontspringt er met 'Florigen' een nieuwe scheut aan de Nederlandse jazzsaxofonistesboom: naast Candy Dulfer en Tineke Postma is er nu ook Stephanie Francke.

Het 'florigen' is het 'bloeihormoon' van de plantenwereld: de molecule die het bloeiproces op totnogtoe grotendeels onverklaarde wijze opstart. Dat gaat inderdaad ook op voor een creatief (jazz)proces: je kan 'leren' componeren, 'leren' improviseren – maar creativiteit ontstaat nog steeds op grotendeels onverklaarde wijze. Aan creativiteit op 'Florigen' geen gebrek: dit is een ijzersterke plaat. Smaakvol, erg volwassen werk van de vier jonge muzikanten; sterke composities (op één na allemaal van Francke), mooie solo's, een goede technische beheersing. Geworteld in de traditie, klassiek van opvatting (een akoestisch kwartet), maar eigentijds en gevarieerd in uitwerking – eigenlijk komt het concept (niet noodzakelijk de saxofoon) van Branford Marsalis misschien nog het dichtst in de buurt. Of andersom, natuurlijk.

Moeilijk een keuze te maken, maar mijn persoonlijke favorieten zijn 'Fruityvliegjes', een heel sterke opener; het meerdelige 'New chapter, new start'; en 'The great titmouse' – het wóórd alleen al... Spoed u naar Stephanie Francke, en onthoud de namen van de medemuzikanten ook maar.

Arne Van Coillie

Bekijk Stephanie Francke hier: <http://bit.ly/11usFOH>

De herfst is het moment voor contemplatie. Gedichten kunnen daarbij een goede leidraad zijn, zeker als ze geschreven zijn door de beste dichters ter wereld. Rietblazer Ab Baars en altviooliste Ig Henneman lieten zich voor de improvisaties op hun nieuwe duo-cd 'Autumn Songs' inspireren door poëzie van onder meer William Blake, Rainer Maria Rilke en Wallace Stevens. Het resultaat is een ingetogen, uitgesproken lyrisch album. Waar de vorige cd, 'Stof', vooral ook inging op de materie van de muziek, op de weerbaarheid van de instrumenten, is er in 'Autumn Songs' veel licht en lucht. In de klarinetfiguren van Baars zitten veel vogelklanken, gefilterd door de klankkleur-ritmiek van Olivier Messiaen. 'Nine and fifty swans' en 'Poor autumn' en zijn er prachtige voorbeelden van. De balans tussen de kwinkelerende klarinet en de lange lijnen van de altviool zorgen hierbij voor compositorische kracht. Soms kruipen de instrumenten echter naar elkaar toe, wanneer Baars zijn tenorsax laat klinken als een cello, en tegen het lage register van de altviool aan schuurt. Het openingsnummer, 'Brows of morning', laat dit goed horen. Binnen de intieme sfeer van de plaat is overigens nog steeds ruimte voor wat gruziger klanken. 'It bends it sways' maakt duidelijk dat Baars en Henneman nog steeds een broertje dood hebben aan pure mooispelerij. Het gaat om de expressie van emoties, en die vereisen soms iets anders dan alleen welluidende klanken.

Herman te Loo

Bekijk hier 'Brows of morning': <http://bit.ly/ZDyXHf>

PABLO ABLANEDO OCTETO**ReContraDoble****Creative Nation Music****Bezetting:**

Phil Grenadier (tp),
 Fernando Brandao (fl. alt- en basfl),
 Daniel Ian Smith (ts, ss en een lach),
 Kelly Roberge (ts en kl),
 Pablo Ablanedo (p),
 Eric Hofbauer (gi),
 Fernando Huergo (b),
 Franco Pinna (d),
 Bertram Lehmann (perc),
 + Greg Hopkins (tp),
 Katie Viqueira (voc).

GILAD HEKSELMAN**This Just In****Jazz Village****Bezetting:**

Gilad Hekselman (g, synths, glockenspiel)
 Joe Martin (b),
 Marcus Gilmore (d),
 + Mark Turner (ts).

VERVOLG CD-RECENSIES

Met een strak voortrollende driekwartsmaat trekt het Pablo Ablanedo Octeto de luisteraar het nieuwe album 'ReContraDoble' in. De maat walst aangenaam over je heen. Wat een boeiend weefwerk! Het Octeto heeft zijn thuishaven in Cambridge Massachusetts, onder de rook van Boston. Overigens telt het octet negen mensen en zijn er ook nog een paar gastspelers bij op het album, maar een kniesoor die daar op let.

Het gaat te ver om Argentijn Pablo Ablanedo tot koning te kronen, maar hij mag best tot baron worden geslagen.

De muziek is gestoeld op Argentijnse ritmes en stijlen, maar wordt niet met typisch Argentijnse instrumenten gespeeld. Verschillende stukken rollen sierlijk en heerlijk door de kamer. Andere zijn als klaagliederen: het 'Antiphone' en de Charlie Haden-compositie 'Silence' bijvoorbeeld. Langzaam maar zeker wordt het gitaarspel in dit stuk steeds meer aangevuld, zodat in het middendeel de complete melodie is te horen. Dan sterft de compositie weer weg. Van de compositie 'Almita' zijn twee versies opgenomen: een korte, waarin de zangeres Katie Viqueira de verlatenheid in deze klaagzang vorm geeft, en een instrumentale versie, die wat milder van toon is en waarin tenorist Daniel Ian Smith dicht bij het thema blijft. Beide versies zijn fascinerend. Het mooie, volle en warme arrangement van de Lennon/McCartney klassieker 'Norwegian Wood' is een goed voorbeeld van 'aangename muziek', mocht het u daar om gaan. Tot besluit nog een opmerking over de ritmesectie: die blijft steeds soepel spelen. Het gaat te ver om deze Argentijn tot koning te kronen, maar hij mag best tot baron worden geslagen.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een filmpje over de cd: <http://kck.st/w9uJa1>

De Israëliëse gitarist Gilad Hekselman studeert en werkt sinds 2004 in New York. Hij kwam daar via een beurs. Hekselman heeft vanaf 2006 vier cd's het licht doen zien, waarvan de laatste drie met dezelfde begeleiders als op zijn nieuwe cd 'This Just In': Joe Martin op bas en Marcus Gilmore op drums. Ze vormen een hecht samenwerkingsverband.

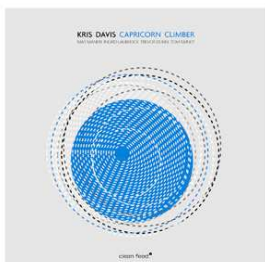
Gitaarliefebbers zullen ongetwijfeld smullen van de cd. De ideeënrijkdom van Hekselman lijkt namelijk wel onbeperkt. Bij het ontvouwen daarvan is slagwerker Marcus Gilmore een nauwkeurig begeleider. En hoewel bassist Joe Martin zeer aanwezig is, zit hij niet in de weg. Gilmore is trouwens ook prominent aanwezig. Het spel van Hekselman heeft een onmiskenbare logica en wordt gekenmerkt door zekerheid. In zijn thema's neemt hij steeds nieuwe uitgangspunten in en bewandelt hij bekende paden op zijn eigen wijze. Tussen een aantal stukken strooide Hekselman vijf korte 'Newsflashes'. Het zijn flarden van elk minder dan een minuut. Ze fungeren als overgangen naar de nieuwe stukken.

Saxofonist Mark Turner speelt een gastrol op drie stukken van de cd en maakt daarmee het muzikale aanbod wat afwisselender. Zijn bijdrage is wat ingehouden en beschouwend. Zeker in het titelnummer 'This just in' misstaat dat niet, omdat Hekselman dan met korte frases zijn betoog opbouwt.

Hessel Fluitman

Het kwartet speelt 'This just In': <http://bit.ly/MlqUsm>

KRIS DAVIS
Capricorn Climber
Clean Feed

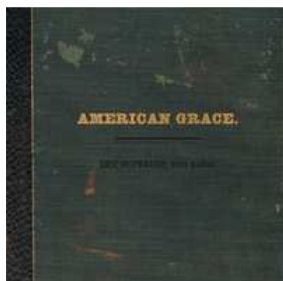
Bezetting:

Mat Maneri (av),
 Ingrid Laubrock (ts),
 Kris Davis (p, comp),
 Trevor Dunn (b),
 Tom Rainey (d, glockenspiel).

PS

Kris Davis heeft een eervolle vermelding bij de Paul Acket Award 2013 ontvangen.

ERIC HOFBAUER
American Grace
Creative Nation Music

Bezetting:

Eric Hofbauer (g).

VERVOLG CD-RECENSIES

De Canadese pianiste Kris Davis heeft nog geen naam waardoor bij iedereen onmiddellijk belletjes gaan rinkelen. Haar muzikale kompanen op deze cd zijn bekender dan de leidster is. Toch heeft ze al zeven platen op haar naam staan. 'Capricorn Climber' is dan ook bepaald niet het werk van een beginneling. De negen tracks van de cd bewegen zich in het spanningsveld tussen kamermuziek en jazz. Vooral de aanwezigheid van altviolist Mat Maneri in de band geeft die eerste richting vleugels. Met zijn microtonale aanpak heeft hij al menige plaat een bijzonder cachet gegeven, en dat gebeurt ook hier. Saxofoniste Ingrid Laubrock speelt soms zo dat haar instrument in een cello verandert. Met het loepzuivere strijkwerk van bassist Trevor Dunn en het orkestrale slagwerkspel van Tom Rainey heeft Davis dan een team dat haar fijnzinnige composities meer dan recht doet. In de meer jazzachtige stukken, zoals 'Pass the magic hat', horen we dat Davis' hoekige, maar toch swingende pianistiek voortkomt uit de richting Paul Bley/Andrew Hill. Ook hier horen we een kwintet aan het werk dat goed overdacht musiceert, optimaal naar elkaar luistert en iets wezenlijks toevoegt aan de toch al intrigerende composities. In het suiteachtige titelstuk komt alles bij elkaar – een waar feest van dynamiek, klankkleur en structuur.

Herman te Loo

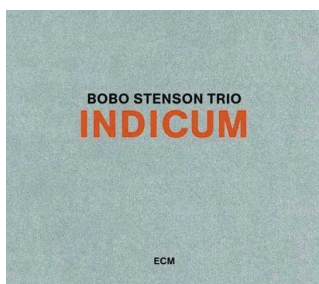
Luister naar 'Pass the magic hat': <http://bit.ly/XhbGux>

Eric Hofbauer kent u misschien van zijn samenspel met slagwerker Han Bennink en/of saxofonist Jorrit Dijkstra. Het op zijn eigen label Creative Nation Music verschenen soloalbum 'American Grace' sluit een trilogie af waarin de gitarist de Amerikaanse maatschappij aan de hand van zijn muziekkeuze belicht. De eerste twee cd's waren 'American Vanity' (CNM003) en 'American Fear' (CNM 019). Hofbauer heeft voor dit project stukken uit alle stijlen en richtingen opgediept. Met elkaar scheppen ze een beeld van een samenleving op weg naar volwassenwording. Hofbauer speelt om en om korte eigen composities en 'standards'. Met zijn eigen stukken geeft hij als het ware commentaar op de Amerikaanse maatschappij zoals die in de klassieke amusementsmuziek wordt geschetst. Dat hij ook 'Dear Prudence' van Lennon/McCartney interpreteert, geeft wel aan hoezeer de Beatles inmiddels het Amerikaans erfgoed behoren. De muziek van Eric Hofbauer bestaat eigenlijk alleen uit gebroken akkoorden: melodieën en loopjes. Vaak complex, maar ook toegankelijk. Hofbauer is op gitaar breed inzetbaar. Net zo makkelijk neemt hij 'West End blues' onder handen als bijvoorbeeld 'Cheer up Charlie' uit de film Willie Wonka. In de blues begint hij lekker relaxed en exact als Louis Armstrong in zijn beroemde uitvoering, maar dan op gitaar. Uiteindelijk stapt hij over op het gespatieerde spel dat Derek Bailey placht te spelen. In 'Cheer up Charlie' speelt hij als Joe Pass.

De stukken zijn een mix van studiewerk, improvisatie en mild swingende muziek. 'American Grace' is een album waar collega-gitaristen hun tanden in kunnen zetten. Het is een 'showcase' van techniek, liedjes, sfeertekeningen en interpretaties van 'standards'. Overigens is Hofbauer ook van de partij op de cd van Pablo Ablanedo die elders in deze rubriek wordt besproken.

Hessel Fluitman

Eric Hofbauer soleert: <http://bit.ly/15AG7Eq>

BOBO STENSON TRIO**Indicum****ECM****Bezetting:**

Bobo Stenson (p),
Anders Jormin (b),
Jon Fält (d).

LIGRO**Dictionary 2****MoonJune****Bezetting:**

Agam Hamzah (g),
Adi Darmawan (bg),
Gusti Hendy (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Eerst even iets over de opnametechnicus van dit album: Stefano Armerio. Ik ben een fan van hem. Als geen ander weet hij subtiele drumgeluiden vast te leggen. Daarbij heeft hij aan drummer Jon Fält een heel goede. Wat een fabuleuze opnameperfectie! Maar natuurlijk valt of staat een opname met de artistieke waarde van de muziek.

Pianist Bobo Stenson werd in 1944 in Zweden geboren en werkt sinds jaar en dag samen met het label ECM. Hij is relatief weinig in onze contreien te zien en te horen. Daarom was een optreden in De Roma in Antwerpen een goede reden voor een concertverslag (zie Jazzflits 192). En nu dus een nieuw album: 'Indicum'. De vorige productie van het trio dateert van 2008: 'Cantando', overigens met ongewijzigd trio.

Stenson is een ingetogen persoon. Op het podium zal hij nooit domineren. Zijn werk toont een intensieve gedrevenheid. Hij geeft zich volledig aan zijn creatieve spel, waarbij hij zijn collega's alle ruimte geeft. Hij koos voor 'Indicum' werk van heel verschillende componisten: Bill Evens, Ariel Ramírez, George Russell en Carl Nielsen. Dat resulteert soms in verstilling, soms in minimalisme. Op kunstige wijze behoudt Stenson een vaste afstand van swing, zelfs in het latinetint 'La peregrinación'. In deze compositie duurt het maar liefst ruim tweeënhalve minuut voor het bekende thema wordt 'gevonden'. Anders Jormin is een ervaren bassist. Onverstoorbaar en nauwkeurig begeleidt hij, en zijn soli zijn origineel en doorwrocht. De heel wat jongere drummer Jon Fält is juist het tegenovergestelde. Hij is een rusteloze musicus die altijd weer een ander geluidje, ritseltje of tikje zoekt, én vindt! Hij is een mooi tegenwicht voor de twee veteranen. Gedrieën zorgen ze voor een album dat in het pianotrio-idiom beslist een topper is!

Peter J. Korten

Luister naar een track van de cd: <http://bit.ly/12Az0bY>

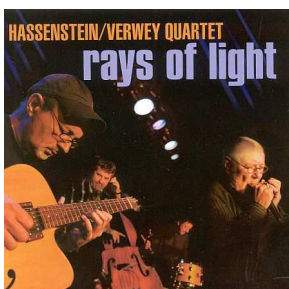
Het is lang geleden dat ik zo'n opwindende drummer heb gehoord. Gusti Hendy, de trommelaar van het Indonesische jazz-rocktrio Ligro tilt het genre in zijn eentje een heel niveau hoger. En waar het bij wat mindere goden dan blijft hangen in leeg machtsvertoon (snelle roffels, waanzinnige matsorten) blijft het bij Hendy allemaal ook nog eens muzikaal. De maniakale houding die zijn spel kenmerkt, wordt overigens gedeeld door gitarist Agam Hamzah en basgitarist Adi Darmawan, zodat we Ligro gerust een ontdekking mogen noemen. Het trio heeft overigens een goed gekozen naam: achterstevoren levert het 'orgil' op, en dat is Bahasa Indonesia voor 'prettig gestoord'.

Het drietal speelt niet alleen maar denderende-achtbaanmuziek, maar de heren bouwen ook rust in om de luisteraar op adem te laten komen. Het levert veel suiteachtige stukken op, zoals het klassiek openende 'Stravinsky', dat via minimal music en slidegitaarwerk ook weer bij de typerende ADHD-muziek terechtkomt. Heel soms komt er ook wat Aziatische invloed langs, zoals het trommelwerk op 'Bliker 3' of de Indiase tala-figuren in 'Étude Indienne'. Het Amerikaanse label MoonJune, dat 'Dictionary 2' uitbrengt, heeft nog meer Indonesische jazzrock in petto. En als die allemaal net zo boeiend is als de muziek van Ligro, kunnen we onze lol op.

Herman te Loo

Luister hier naar cd-fragmenten: <http://bit.ly/10XhDir>

HASSENSTEIN/VERWEIJ KWARTET
Rays Of Light
DJAMtones 1010

Bezetting:

Jan Verweij (mondharm),
 Christian Hassenstein (g),
 Ruud Ouwehand (b),
 Franc auf dem Brinke (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Onze vaderlandse mondharmonicavirtuoos Jan Verweij heeft, in samenwerking met gitarist Christian Hassenstein - in Berlijn geboren, in Graz en Hilversum geschoold en nu weer werkzaam en woonachtig in Duitsland - en verder gesteund door bassist Ruud Ouwehand en slagwerker Franc auf dem Brinke, onlangs een cd laten verschijnen die er mag zijn.

'Rays of Light', een bossanova van Hassenstein, is het titelstuk van deze in Osnabrück bij Fattoria Musica opgenomen plaat. Ook 'Alma da bossa' is van de gitarist afkomstig, maar verder gaat het hier om klassiekers die tot de 'fine fleur' van het bestaande jazzrepertoire behoren: van Johnny Carisi's 'Israel', via Jerome Kerns 'Nobody else but me' en 'I'm old fashioned', naar 'Joy spring' van Clifford Brown en 'A time for love' van Johnny Mandel - om een paar titels te noemen. De meeste stukken speelt men gevierde, met een 'bossa-beat' dan wel 'straight'. Hassenstein, wiens lijnen soms aan Barney Kessel en Jim Hall doen denken, speelt dan op zijn elektrische gitaar. Maar voor twee ballads - 'My foolish heart' (Victor Young) en 'You must believe in spring' (Michel Legrand) - gaven Verweij en Hassenstein de voorkeur aan een duetaanpak en toen kwam ook de akoestische gitaar uit zijn foedraal. Muziek om naar te luisteren in plaats van alleen maar aan te horen of - schraler nog - aan te hebben staan, is het gevolg van hun samenwerking.

Jan Verweij, ooit in Vlissingen het muzikantenpad opgegaan als bassist/zanger met een mondharmonica in zijn broekzak, heeft sinds lang in binnen- en buitenland een reputatie opgebouwd als één van de weinige herkenbare bespelers van de chromatische mondharmonica, inzetbaar bij allerlei muzieksoorten en combinaties, maar toch altijd een notoire 'bopper' gebleven. Dat blijkt ook deze keer weer uit zijn speeltrant, hier en daar doorspekt met citaten als Bud Powells 'Parisian thoroughfare'. Gun uzelf de gelegenheid naar de muziek van Verweij & Hassenstein te luisteren en probeer dan Verweij's bebop-licks er uit te vissen. Ze zijn sneller dan u denkt. En o ja, voor ik het vergeet: aan het basloopje waarmee Ruud Ouwehand 'Israel' inleidt, kunt u al opmaken dat u de cd in handen hebt waar u al een tijdje op zat te wachten.

Lex Lammen

Bescheidenheid siert de mens. Slagwerker Fred van Duijnhoven maakte tien jaar geleden zijn laatste solo-cd ('Bird's Nest') en nu beperkt hij zich tot een cd-single van nog geen veertien minuten: 'Breuk'. Maar in die tijd gebeurt er wel veel moois. Hij trommelt drie prachtige solonummers bij elkaar ('Goshawk', 'I still am' en 'Hands'), waarbij hij zich opnieuw laat inspireren door vogels. Het zal wel iets met drummen te maken hebben, want zijn vakbroeder Han Bennink is ook een verwoed vogelliefhebber. Ook de hoes van de cd (in samenwerking met broer Martin gemaakt) heeft wel iets Bennink-achtigs: een vogelveer op een trommel. Het vogelthema wordt doorgetrokken in de cover van de Carpenters-hit 'Close to you', breekbaar gezongen door Amber van Nieuwburg en sierlijk omspeeld door de marimba van Eugène Flören. En ook het titelstuk is een kleinoed van elegantie en ingetogenheid rond een sotto voce gespeelde marimbafiguur en soepele improvisaties met 'brushes' op de snaredrum. Want dat is een kunst die Van Duijnhoven volledig beheerst. **Herman te Loo**

Fred van Duijnhoven drumt: <http://bit.ly/ZBN7t7>

FRED VAN DUIJNHOVEN

Breuk

PJJ

(distributie: www.toondist.nl)

Bezetting:

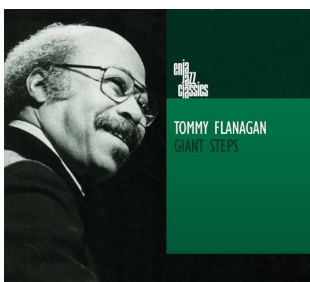
Fred van Duijnhoven (d),
 Eugène Flören (mar),
 Amber van Nieuwburg (voc).

CACTUS TRUCK**Live in USA****Public Eyesore**www.publiceyesore.com**Bezetting:**

John Dikeman (ts, ss),
 Jasper Stadhouders (g, bg),
 Onno Govaert (d)
 + Jeb Bishop (tb),
 Roy Campbell (tp).

Het concert in Wilmington is hier in zijn geheel te zien:

<http://youtu.be/oiZR6Fef3cM>

TOMMY FLANAGAN**Giant Steps****Enja (Enja Jazz Classics)****Bezetting:**

Tommy Flanagan (p),
 George Mraz (b),
 Al Foster (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

In korte tijd is het trio Cactus Truck een van de meest ingespeelde bands van Nederland geworden. Na de Young VIPs Tour en een debuutalbum ('Brand New for China!') vertrok de groep in oktober vorig jaar voor een zeer uitgebreide tournee (zo'n veertig concerten) naar de VS. 'Live in USA' is daar het verslag van. Het drietal heeft ervoor gekozen om de live-opnamen van drie concerten vrij ruw op de plaat te slingeren. Een mooi gepolijste, afgewogen registratie past gewoon niet bij Cactus Truck. De rauwheid van een live-optreden, met alle eventuele onvolkomenheden, spat dan ook van deze cd af. In Wilmington, North Carolina, was trombonist Jeb Bishop te gast bij de groep, en bij het laatste concert van de tour (in New York) stond trompettist Roy Campbell de Nederlanders ter zijde. Van beide concerten is een flinke moot op het album terechtgekomen, met tussenin een trio-opname uit Louisville, Kentucky. De confrontatie met Bishop levert een mooie tegenstem op die onder de maniakale uitspattingen van saxofonist John Dikeman lange lijnen zet. Het zeventien minuten durende openingsstuk, 'Prairie oyster', wordt erdoor gekenmerkt – alhoewel het viertal halverwege ook gas terugneemt, en Stadhouders spannende klankverkenningen kan doen. De trompet van Roy Campbell fungeert, net als die van Donald Ayler destijds bij zijn broer Albert, als het oog van een orkaan. Zijn onopgesmukte geluid voorziet expressionistische verfstreken van de Nederlanders van verrassende pasteltinten. Zonder gasten bewijst Cactus Truck dat het de furieuze combinatie van freejazz en improfunk steeds verder geperfectioneerd heeft. De intelligentie van de drie bandleden zorgt voor genoeg variatie, zoals in de heerlijk rammelende gitaar van Stadhouders en het groovende drumwerk van Govaert in 'The Twerk' associaties oproepen met de Experience, maar dan zonder Jimi Hendrix: spannend en onontkoombaar.

Tijdens het dOeK Festival op 3 mei in het Bimhuis is Roy Campbell overigens te gast in het trio van John Dikeman met bassist Raoul van der Weide en drummer Klaus Kugel.

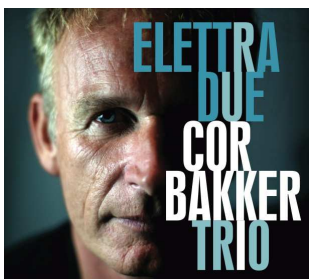
Herman te Loo

Tommy Flanagan was een 'gentleman' onder de pianisten. Een erudiet musicus die op hoogstaande wijze zijn vak uitvoerde. Flanagan overleed in 2001, maar er komt nog steeds materiaal van hem op de markt. Meestal zijn het heruitgaven, zoals deze feestelijke schijf uit begin jaren tachtig met een eerbewijs aan de beroemde elpee van John Coltrane: 'Giant Steps'. Enja brengt het album van Flanagan opnieuw uit in de serie Enja Jazz Classics.

Tommy Flanagan was in 1959 op nagenoeg alle stukken van Coltrane's plaat te horen. Alleen 'Naima' werd destijds opgenomen met de ritmesectie van het tezelfdertijd geproduceerde 'Kind Of Blue' van Miles Davis. Op 'Countdown' en 'Spiral' na heeft Flanagan alle stukken van de originele 'Giant Steps' nog eens opgenomen, met als extraatje 'Central Park West', ook van John Coltrane. Flanagan speelt de stukken op deze 'remake' wat rustiger dan Coltrane deed. Door zijn fluwelen toets klinkt de muziek warmer dan in 1959 bij Coltrane met zijn metalige sax-sound. Tommy Flanagan beheerst de stukken volkomen, speelt als vanzelfsprekend en is zonder meer overtuigend. Prima werk! Bij herbeluisteren van het origineel uit 1959, blijkt dat Flanagan toen in bijna elk stuk soleerde, terwijl dat nergens wordt gememoreerd. Het draaide toen allemaal om John Coltrane.

Hessel Fluitman

COR BAKKER
Elettra Due
 Challenge Records

Bezetting:

Cor Bakker (p, rhodes),
 Clemens van der Feen (b),
 Hans van Oosterhout (d).

Bekijk dit trio met 'Cinema Paradiso': <http://bit.ly/14Le3Pd>

YASAM HANCILAR BAND
Here's To Life
 YHB records

Bezetting:

Yasam Hancilar (voc),
 Christian Pabst (p),
 Marco Zenini (b),
 Mauricio Ramirez (d).

Bekijk Yasam Hancilar hier:
<http://bit.ly/ZqwuHa>

VERVOLG CD-RECENSIES

Het is een schitterend idee om mensen met bijzondere verdiensten voor de promotie van een ondergewaardeerde kunstvorm (i.c. jazz) daar een vorm van nationale erkenning voor te geven – maar dat maakt het moeilijk om iets genuanceerds te zeggen over zulke nationale (geridderde) monumenten. Pianist Cor Bakker is er één van – en hij hoort dus thuis in een Nederlandse lijn van muzikanten die via de 'lichte muziek' en televisie veel bekender geworden zijn dan met het spelen van 'pure' jazz mogelijk zou zijn geweest, zónder die passie (blijvend) te verloochenen. Een traditie met daarin onder anderen Rogier van Otterloo, Pim Jacobs, Louis Van Dijk – en uiteraard het Metropole Orkest (een instantie die de hele wereld Nederland terecht benijdt). Ondanks mijn bewondering voor hierboven genoemde namen moet ik vaststellen dat, bijna elke plaat opnieuw, de verleiding om de hoek loert om nét dat beetje zoetigheid mee te geven dat nodig lijkt om een iets breder publiek te bereiken. Een extra filmthema, een beetje meer galm, iets langzamere tempo's... Cor Bakkers nieuwe cd 'Elettra Due' baadt volledig in de bovengenoemde traditie, tot en met de klank van de Turks-Fruithorhodespiano, en de wat 'klassiekerig' aandoende cadenzen van onder meer 'I left my heart in Umbrië' [sic]. Tegelijk (of net daardoor) blijft de plaat ook een beetje op de vlakke. Daar word je je slechts geleidelijk van bewust: elke track op zich is immers erg smaakvol gedaan en vlekkeloos uitgevoerd. Toch kan ik me goed voorstellen dat door de wol geverfde jazzluisteraars een beetje onbevredigd achterblijven: 'Elettra Due' beperkt zich vooral tot statische elektriciteit, hoogspanning is maar af en toe aan de orde.

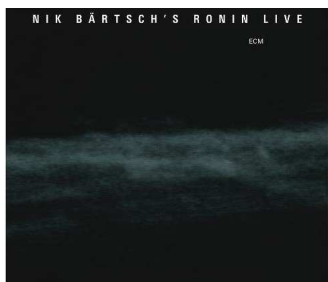
Arne Van Coillie

Zanger Yasam Hancilar is opgegroeid in Turkije en afgestudeerd als ingenieur. Het bloed kroop evenwel waar het niet gaan kon en hij is jazz gaan zingen. Vanaf 2007 heeft hij een eigen band en inmiddels studeert hij in Amsterdam op het conservatorium. Zijn debuut-cd is via 'crowdfunding' tot stand gekomen. De titel: 'Here's To Life', oftewel 'Op Het Leven', maar ook 'Hier Is Ya-sam', want Yasam is Turks voor 'leven'. Op het album staan 'standards' (als 'The best is yet to come' en 'A child is born' (zouden die titels op de cd slaan?)) en Portugees/Braziliaanse liedjes.

Het getuigt wel van lef om Istanboel voor Amsterdam te verruilen en een loopbaan als ingenieur voor studeren en een bestaan als zanger opzij te zetten. Dan moet je toch in jezelf geloven! Yasam Hancilar heeft een iets hese stem, die hem een eigen geluid geeft. Hij houdt ervan om fors uit te halen en is niet bang even lekker te 'scatten'. Hij is met andere woorden niet voor een kleintje vervaard. In 'E Que Deus Ajude' zingt hij onbevreesd en als een razende in het Portugees. De 'standards' interpreteert hij dynamisch en met respect. Neem 'Stolen Moments' van Oliver Nelson. Dat biedt in eerste instantie Christian Pabst, de Duitse pianist, de gelegenheid om zich te presenteren. Dan komt Hancilar er in met Mauricio Ramirez, zijn Colombiaanse drummer en Marco Zenini, zijn Italiaanse bassist. Hij maakt een lichtere versie van het nummer dan Mark Murphy het oorspronkelijk deed. Dat komt met name omdat Yasam Hancilar in de laagte net wat te kort komt. Ondanks dat hij de songs ietsjes sneller 'neemt' dan je verwacht, blijven ze volledig intact. Sterk.

Hessel Fluitman

**NIK BÄRTSCH'S RONIN
Live
ECM**

Bezetting:

Nik Bärtsch (p),
Sha (as, bkl),
Björn Meyer (b),
Kaspar Rast (d),
Andi Pupato (perc).

VERVOLG CD-RECENSIES

Ronin is de band van de Zwitserse pianist Nik Bärtsch. Ze maken 'minimalistische zenfunk': sterk ritmisch, stuwend, met hypnotiserende, eindeloze herhalingen.

'Live' verschijnt na drie studioalbums en is opgenomen tussen 2009 en 2011. De negen stukken zijn geregistreerd in acht steden: Lörrach, Leipzig, Wenen, Tokio, Amsterdam, Mannheim, Gateshead en Salgau. De dubbel-cd bevat een selectie uit meer dan vijftig concerten, opgenomen tijdens festivals en in clubs. De live-optredens zijn van zeldzaam hoge kwaliteit.

Nik Bärtsch is de componist van alle stukken, die hij 'Modulen' noemt. Deze composities doven meestal uiterst langzaam uit en het publiek durft, gelukkig, nauwelijks te applaudisseren. Soms is het applaus zelfs helemaal afwezig. Dat heeft het voordeel dat je niet bruut uit je concentratiemodus wordt gehaald. Het eerste stuk is meteen het langste en toch nog veel te kort: zestien minuten. De muziek bevat plotselinge, haakse wendingen, waarbij altijd het ritme bepalend is. Die wendingen worden door Bärtsch aangegeven door een paar tellen vooraf 'Ho!' te roepen. Sha valt op door het percussieve, klakkende spel op zijn basklarinet. Hij werkt daarbij extreem nauwgezet samen met de bas en de linkerhand van de piano. Percussionist Andi Pupato speelde niet mee tijdens het eerder genoemde concert in Rotterdam, maar is op de cd een waardevolle aanvulling. Bassist Kaspar Rast speelt een geweldige 'slapping' bas in 'Modul 22' (Amsterdam) en draagt altijd de donkere ritmiek van de groep.

Het is door de transcendente effecten van de muziek niet altijd duidelijk welke instrumentalist een specifiek geluid produceert. Zo klinkt er een onbestemd aartslaag industrieel geluid in 'Modul 47' (Mannheim). In 'Modul 17' (Tokio) verhoogt het tempo als een machinistloze, op hol geslagen trein in een verlaten landschap. Steeds verandert het landschap, maar de trein blijft voortrazen. Ronin bestaat uit krachtige instrumentalisten die ieder hun persoonlijke stempel weten te drukken op het collectieve geluid. Net zoals het bijwonen van een concert van Ronin een intensieve bezigheid is, moet ook de impact van dit album niet onderschat worden. Zelden was een muzikale inspanning zo ontspannend! Of andersom...

Peter J. Korten

Bekijk Ronin in 'Modul 27': <http://bit.ly/Ow1wGb>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 22 april 2013

1. Giacomo Gates

Miles Tones: Sings The Music Of Miles Davis
(Savant)

2. Monty Alexander

Uplift 2
(Jazz Legacy Productions)

3. Aaron Diehl

The Bespoke Man's Narrative
(Mack Avenue Records)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

Nummer 1 in de Jazzweek
Top 3: Giacomo Gates:
'Miles Tones'

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

CONCERTVERSLAGEN

COR BAKKER ONTMOET ERIC VLOEIMANS

Bezetting:

Eric Vloeimans (tp),
Cor Bakker (p).

Datum en plaats:

12 april 2013,
Houhouse Redbad,
Leeuwarden.

**Bekijk hier de uitvoering van 'Lex'
in Hothouse Redbad:**

<http://bit.ly/1418Stz>

'Maak hier maar een mooi verhaal van!', kreeg ik als uitdagende opmerking na de laatste noot van het concert te horen. Dat is dan een verhaal in de overtreffende trap, want anders kan ik over het samenspel van pianist Cor Bakker en trompettist Eric Vloeimans niet berichten.

Cor Bakker. (Foto: Bokkie Vink)

Bakker en Vloeimans spelen niet zo vaak samen. Als het gebeurt, komen er eerst wat muziekpapieren op tafel. Ze schuiven wat met die papieren, glimlachen even, leggen de papieren vervolgens op volgorde en gaan van start, het diepe in. Of zoals ze het zelf uitdrukten: als koeien die op de eerste lentedag voor het eerst de wei weer in mogen. Blij met de ruimte en de mogelijkheden. Puur avontuur was 'Guano' van Eric Vloeimans. Daarin hoorde je het afmakertje dat Vloeimans er in heeft gebracht (een kort afgemeten 'pah, pah, pah') op heel onverwachte en verrassende plekjes terug, spatgelijk gespeeld. Je geloofde gewoon niet wat je hoorde. Pure poëzie was 'Rosa turbinata', een 'ballad' van Rogier van Otterloo uit de film 'Turks Fruit'. Creativiteit van de bovenste plank.

Het publiek werd ook nog even aan het werk gezet: "We spelen nu een 'standard' en de eerste die de titel weet krijgt een cd cadeau." En los ging de trompettist, improviserend over een akkoordenschema terwijl de pianist hem ouderwets stevig en met 'drive' begeleidde. In Vloeimans' solo was het van hetzelfde laken een pak. Pas aan het eind dook het thema op. Er was iemand die het nummer had herkend: 'Alone together'. Als toegevoegd speelden de twee heren Eric Vloeimans' prachtige nummer 'Lex' en van Cor Bakker zijn 'Heavy labour', speciaal voor zijn vriendin.

Na afloop van het concert sprak ik even met Cor Bakker. "Wat is 'Lex' een prachtige compositie van Eric", merkte ik op. "Ja", zei Cor Bakker, "en hij schiet harmonisch alle richtingen uit!" "Dat hoor ik niet, hoor", was mijn antwoord. "Ik ook niet", reageerde Bakker, "maar ik lees het op het papier!" Een opmerking die tekenend was voor het concert: de twee musici herkenden de betekenis van elkaars noten ogenblikkelijk, begrepen de samenhang en handelden daarnaar. Geconcentreerd, flexibel, improviserend, samen.

Hessel Fluitman

JAGA JAZZIST EN SINFONIA ROTTERDAM

Bezetting:

Sinfonia Rotterdam,
Jaga Jazzist.

Datum en plaats:

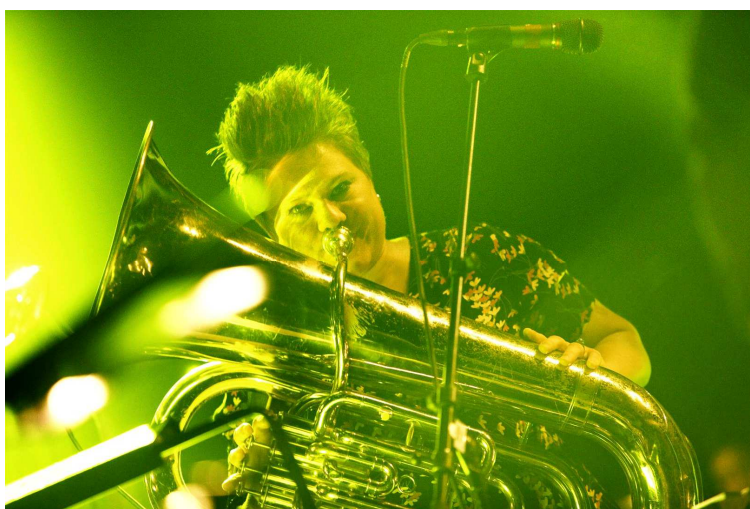
5 april 2013,
Rotterdamse Schouwburg,
Rotterdam.

Saxofonist Lars Horntveth.
(Foto: Joke Schot)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

De dertiende editie van het tweedaagse Rotterdamse festival Motel Mozaïque, bevatte ook een héél klein beetje jazz. Motel Mozaïque is volgens het persbericht "een organische mix van muziek, theater, beeldende kunst, film en de mogelijkheid daadwerkelijk te overnachten in kunstwerken." Het jazzaspect zat in een samenwerking van de Noorse negenkoppige band Jaga Jazzist en 26 leden van het Sinfonia Rotterdam onder leiding van Conrad van Alphen. Na slechts één dag repeteren was het podium van de Rotterdamse Schouwburg dan ook overvol en drummer/aankondiger/grondlegger van de band, Martin Horntveth, zat daardoor op het uiterste puntje. Terwijl jazz het uitgangspunt van de band is, en hun muziek niet in een genrevakje is in te delen, spatte de energie en het plezier van het podium.

De veelzijdige Line Horntveth op tuba. (Foto: Joke Schot)

Sinfonia zat achter de band en werd tijdens de opening van het concert exclusief belicht. Toen later Jaga Jazzist zich in de muziek mengde, bleek er sprake van een dynamisch lichtontwerp, waarbij de technicus duidelijk bladmuziek voor zich had. De zaalversterking was helaas niet naar behoren. Door het hoge volume verdween het idee van samenspel tussen klassiek en jazz af en toe in een brei van klanken. De fragiele strijkers legden het soms af tegen de loodzware drums. Om dit juist te voorkomen was elk lid van Sinfonia voorzien van een eigen microfoon. Helaas zonder het gewenste resultaat.

Jaga Jazzist bestaat bijna geheel uit multi-instrumentalisten: Mathias Eick speelde niet alleen trompet, maar ook bas, en, samen met een collega, vierhandig piano. Line Horntveth speelde fluit, tuba, tamboerijn en ze zong ook nog!

Sommige stukken kwamen van de laatste cd 'One-Armed Bandit', vandaar de immense symbolen uit een fruitautomaat achter het podium. 'Bananfluer overal' (Bananenvliegjes overal) bevatte een melancholische trompetsolo van Mathias Eick. Even later vloog het rockgehalte omhoog.

Hoewel er beter geslaagde combinaties van klassiek en jazz zijn te vinden, was het publiek, dat voornamelijk naar het festival kwam voor popmuziek, heel enthousiast. De afsluiter was een compositie met de vleierende titel 'Rotterdam'...

Peter J. Korten

Bekijk dit gezelschap live in Oslo: <http://bit.ly/WYUMEu>

NEW YORK CALLING

BIENVENIDO A MIAMI

Roos Plaatsman is zangeres en woont en studeert in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

'Party in the city where the heat is on, all night on the beach 'til the break of dawn, welcome to Miami, bienvenido a Miami!' De afgelopen weken kon ik niets anders zingen dan Will Smiths top 40-hit uit de jaren negentig. New York was koud en regenachtig maar binnen in me scheen de zon van Florida steeds fel-ler. Een vriendin had een vliegticket van 400 dollar te spenderen bij United Airlines en van dat bedrag konden we samen naar Florida vliegen. Via internet vonden we een goedkope 'bed and breakfast' in South Beach, vijf minuten lopen vanaf het strand. South Beach is hip en 'happening' en op Ocean Drive gaat het vooral om kijken en bekeken worden. Luide muziek, gepimpte SUV's, facelifts en 'boobjobs', maar ook palmbomen, een azuurblauwe zee en kokosnoten vers uit de boom. Een groot deel van de inwoners van Miami komt oorspronkelijk uit Cuba. Nadat Fidel Castro in 1959 de macht in handen kreeg emigreerden tienduizenden Cubanen naar Amerika en vestigden zich in Miami. In de wijk 'Little Havana', met als centrum 'Calle Ocho' (eight street), waan je je even in Cuba. Oude mannetjes spelen Cubaanse dobbelspelletjes op straat, overal vind je kleine sigarenwinkeltjes, uit de huizen klinkt luide Cubaanse muziek en niemand spreekt hier Engels. Nadat we wat sigaren hebben uitgezocht om als souvenir mee te nemen, gaan we op aanraden van de verkoper naar de overkant voor een drankje. De bar lijkt net een museum, overal hangen schilderijen en er is geen stoel of tafel hetzelfde. Het doet mij nog het meest denken aan de kringloopwinkel. Het blijkt een cultureel centrum te zijn dat Cubaanse kunst, muziek, theater en literatuur promoot en onderhoudt. Ze hebben een grote collectie schilderijen van Cubaanse kunstenaars, gemaakt tussen 1850 en 1958. De barvrouw maakt verdomd goede mojito's en als we aan onze tweede zijn begonnen komt er een groep mannen binnen met muziekinstrumenten. Elke dinsdag om 19.00 uur repeteren ze hier en wij mogen blijven zitten om te luisteren. De band is helemaal compleet met blazers, percussionisten, gitaristen en een zanger. Ik heb zelf nooit echt Afro-Cubaanse muziek bestudeerd, maar op het conservatorium in Groningen kregen we regelmatig workshops over de ritmes binnen deze muziekstijl omdat ze tegenwoordig ook veel worden gebruikt in jazzmuziek. Een van de eerste bands die Afro-Cubaanse muziek met jazz combineerden was Machito and his Afro-Cubans. Een paar jaar later, in 1947, componeerden Dizzy Gillespie en de Cubaanse percussionist Chano Pozo de jazzstandard 'Manteca', gebaseerd op een 2-3 clave (een ritmisch patroon uit de Afro-Cubaanse muziek.) De warmte van buiten, de mojito's, de Spaanse taal en de geweldige muziek maakten onze Cubaanse ervaring helemaal compleet. In de bus terug neurieden we de klanken nog een beetje na, maar hoe dicht we bij South Beach kwamen, hoe moeilijker het werd om de melodieën te onthouden. Langzaam werd de clave vervangen door een beat en ik was weer terug bij af: 'Party in the city where the heat is on, all night on the beach 'til the break of dawn...'

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begin dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

Cor Bakker. (Foto: Bokkie Vink)

COR BAKKER: 'IK WORD GEK ALS IK MAAR ÉÉN SOORT MUZIEK MAG MAKEN'

Pianist Cor Bakker is een man die van vele markten thuis is. Zijn liefde voor jazz steekt hij niet onder stoelen of banken. Recentelijk verscheen van hem een nieuw jazzalbum met werk van eigen makelij: 'Elettra II' (zie de bespreking van Arne Van Coillie elders in dit nummer). Hij nam de cd in Italië op, samen met bassist Clemens van der Feen en drummer Hans van Oosterhout. Naar aanleiding van het nieuwe album sprak Hessel Fluitman met Bakker over componeren en Bakkers veelzijdigheid.

Hoe componeer je eigenlijk?

"Op het moment dat ik de tijd heb om iets te schrijven, wordt het niks. Ik heb dan de tijd om te controleren en het resultaat komt dan niet door de ballotagecommissie. Er moet een pistool op mijn hoofd staan. Ik moet onder druk staan, dan lukt het. 'Elettra II' heb ik in Italië opgenomen. Stel je voor: we zitten daar in een bed & breakfast, een soort Fawlty Towers, met een oud Italiaans echtpaar. De man deed niets en de vrouw liep steeds te schelden. Ze hadden een kleine huiskamer waarin een klein vleugeltje stond. Daar heb ik me opgesloten en in drie dagen tijd heb ik mijn werk gedaan. Dat moest ook, want dan zouden Clemens van der Feen en Hans Oosterhout komen. Dat zijn geen sukkeltjes, dus ik moest echt wel met iets goeds komen. Het gekke is, dan kom je in een soort schrijfstroom en kwamen er achttien stukken uit mijn pen. De beste stukken schrijf je in één keer. In de studio kan je die stukken wel 'finetunen' als de jongens er bij zijn."

Het lijkt alsof je zoveel mogelijk aangename muziek creëert.

"Het is maar de vraag wat je aangenaam vindt, hè. Op het eerste gehoor klinkt het mooi, maar in tweede instantie gebeurt er toch heel wat meer. Er wringt wat, een modulatie, de 'standard' wordt aangepast. Ik hou ervan om meerdere lagen in de muziek aan te brengen. Als je het een paar keer terug hoort, merk je: oh, dat zit er ook nog onder. Ze zeggen wel eens, je bent wat je eet, maar je bent ook wat je speelt. Ik ben iemand met meerdere lagen. Ik vind het fijn om aardig gevonden te worden. Ik ben een 'pleaser', ook wel een 'publiekspleaser'. Ik hou van mooi pianospelen, maar er zit ook een donkere kant in mij. Die hoor je er wel doorheen. Er zit ook een wilde kant in mij. Die komt meer op de cd 'Elettra I' tevoorschijn. Daar staat een totaal atonaal stuk op. Toen stond ik wel van mezelf te kijken: wat doe ik nou?! Dat had ik nog nooit gedaan. Eric Vloeimans, met wie ik als duo concerten geef, is ook bekend van het mooie geluid. Maar die kan ook schuren. Reken maar."

Maar hij heeft wel een hele hoop techniek, waarmee hij dat kan doen.

"Met lesgeven zeg ik altijd: je moet een enorme rugzak bij je hebben. Daar moet je in je leven een heleboel techniek en informatie in vergaren. Op het moment dat je achter de piano zit, pak je nu dit eens uit je rugzak, dan weer dat. Hoe meer je bij je hebt, hoe beter het is. Al speel je maar twee noten, die moeten dan wel onderbouwd zijn. Ze moeten wel zo klinken als jij ze wilt laten klinken.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG IN GESPREK MET COR BAKKER

Cor Bakker. (Foto: Bokkie Vink)

Als ik iets wil gebruiken, en het lukt niet, dan baal ik en ga ik de volgende dag wel als een idioot studeren, want dat laat ik me niet nog een keer gebeuren.

Op 8 april had ik mijn laatste concert met Louis van Dijk. Als iemand techniek heeft, dan is hij het wel met zijn 71 jaar. Ik zit echt dagenlang te studeren om die oude baas bij te houden. Dat geeft me wel een kick.”

Je doet van alles en nog wat op muzikaal gebied: kerstconcerten, de Passion, spelen met symfonieorkesten, Karin Bloemen, Paul de Leeuw, je eigen Bethaniënconcerten met heel verschillende mensen. Hoe combineer je dat? Een mens zou er gek van worden.

“Ik denk dat ik gek zou worden als ik nog maar één muziek mocht maken. Als er een soort Kultuurkamer zou zijn die verordonneerde: Cor Bakker, je mag alleen nog jazz spelen en niets anders. Of cabaret. Dan zou ik me doodvervelen. Die afwisseling vind ik juist leuk! Als je nou deze week kijkt (eerste week van april; red.), dat is een heel rare week. Ik begon maandagavond met Louis van Dijk, in het De La Martheater, met televisieregistratie. Dan heb ik drie avonden met Karin Bloemen de show gedaan, vanavond speel ik met Eric Vloeimans, morgen overdag met Paul de Leeuw. Morgenavond speel ik weer met Karin Bloemen voor de Koningin bij de opening van het Rijksmuseum. En dan zit ik zondag in Lochem met Fay Claassen. Hoe verschillend wil je het hebben? En het grootste contrast: dan ben ik ook nog elke ochtend om kwart over zeven, half acht op televisie. Voor de hele kleintjes, voor de kleutertjes, als Ome Cor met kindliedjes: ‘Op een grote paddenstoel’ en ‘In de maneschijn’. Opgenomen, maar toch. Dat is hartstikke leuk: mooie arrangementjes van al die liedjes, zodat die kindertjes dat mooi mee kunnen zingen. Dat vind ik toch wel heel leuk. Zonder die afwisseling zou ik verpieteren.”

Hessel Fluitman

JAZZMOZAÏEK

Het driemaandelijke Belgische magazine **Jazzmozaïek** laat in zijn eerste nummer van dit jaar drummer Lander Gyselinck verhalen over zijn avonturen in New York. Verder komen uitgebreid aan het woord de trompettisten Ibrahim Maalouf, Laurent Blodniau (Määk) en Carlo Nardozza. Drummer Lionel Beuven vertelt over zijn debuut als bandleider. Treedt gitarist Ruben Machtelinckx in de voetsporen van Philip Catherine? Verder aandacht voor vocaliste Lynn Cassiers, producer Daniel Sotiaux (label Igloo), het festival Jazz te Luik en andere jazzevenementen bij onze zusterburen. **(LR)**

(<http://www.jazzmozaïek.be>)

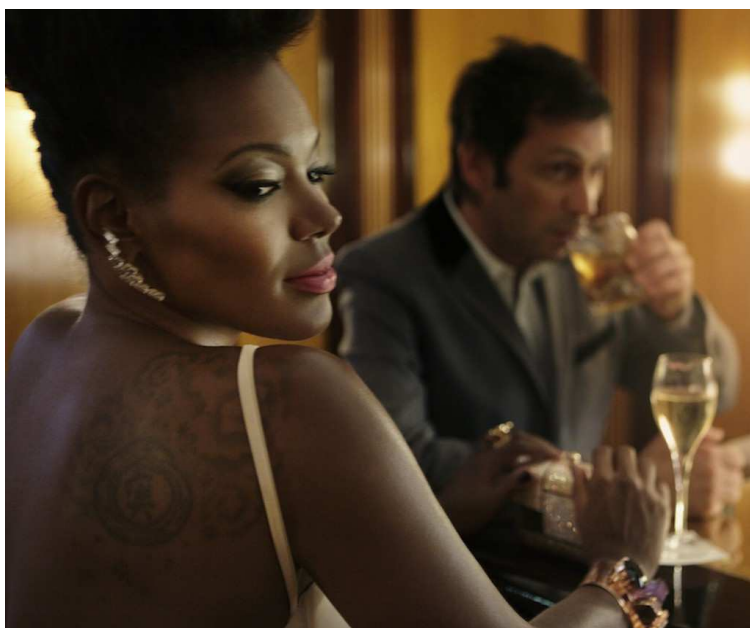
COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis en Roos Plaatsman. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

AANVULLING JF 196

In een bericht over het overlijden van zanger Eddy Doorenbos (Jazzflits 196) viel te lezen dat hij in 2011 het boek 'Gentleman Of Swing', over zijn leven en carrière, presenteerde. We verzuimden daar de auteur van het boek te noemen, zo merkte lezer Albert Vorst uit Zeist terecht op. Dat is **Aat Marinissen**.

FESTIVALS MEI

China Moses treedt op tijdens het festival Jazz te Luik. (Foto: Benoit Peverelli)

dOeK FESTIVAL

Diverse locaties, waaronder het Bimhuis, 1 tot en met 5 mei 2013

(<http://www.doek.org/>)

Met onder anderen: Okkyung Lee, Tony Buck, Han Bennink, Roy Campbell, Frank Gratkowski, Richard Barrett, Makiko Ito, Theo Loevendie, Arjan Gorter, Achim Kaufman, Peter Jacquemyn, Klaus Kugel, Raoul van der Weide, Jon Rune Strom, Tollef Ostvang, The Lock and Dead Neanderthals en alle dOeK-leden.

JAZZ TE LUIK

Congresgebouw, Luik 3 en 4 mei 2013

(<http://www.jazzaliege.be>)

Met onder anderen: Ravi Coltrane, Manu Katché, China Moses, Réve d'Eléphant Orchestra, Melanie de Biaso, Moker, Erik Vermeulen, Sal la Rocca.

BREDA JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Breda 9 tot en met 12 mei 2013

(<http://www.bredajazzfestival.nl>)

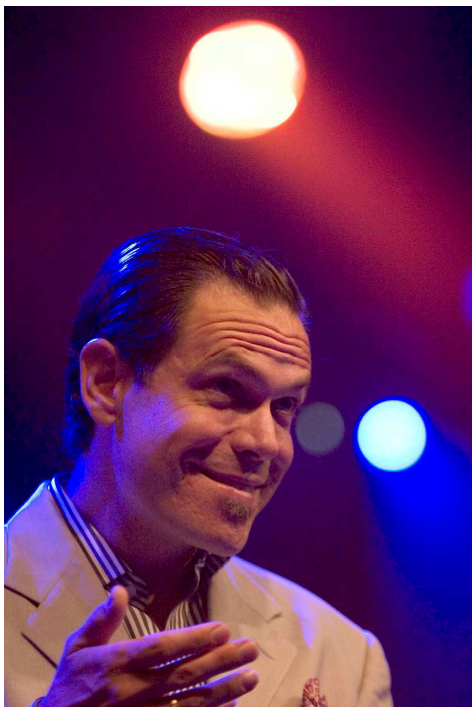
Met onder anderen: Antoine Trommelen, Baer Traa Kwartet, Bert Boeren, Bongomatik, Eric Vloeimans, Hans Dulfer, Harry & Sven Happel Trio, Huub Janssen Tribute o.l.v. Nils Conrad, Memories of Count Basie: Michel Pastre Octet, Nationaal Jeugd Jazz Orkest, Papa Dré's Dixie Paraders, Rob Mostert Hammond Group XL, Robert Veen, Scallymatic Orchestra, Sensual, Sinas.

AMERSFOORT JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Amersfoort 16 tot en met 19 mei 2013

(<http://www.amersfoortjazz.nl>)

Met onder anderen: The Nordanians met saxofonist Maarten Ornstein, King Mo, het Nationaal Jeugd Jazz Orkest onder leiding van Eric Vloeimans, Madeline Bell met het Jazz Orkest van het Concertgebouw, bassist Ruud Jacobs, Kapok, Bart Wirtz.

Jazz Festival Middelburg presenteert:
Kurt Elling. (Foto: Tom Beetz)

Fay Claassen staat op het programma
van het festival Jazz in Duketown.
(Foto: Rosaria Macri)

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS MEI (vervolg)

JAZZ IN DUKETOWN

Binnenstad, Den Bosch
17 tot en met 20 mei 2013

(<http://www.jazzinduketown.nl/>)

Met onder anderen: Kurt Elling, Mike Stern, Bart Wirtz, Bert Boeren, Nueva Manteca, Gatecrash, Troyka, Rob van de Wouw, Sinas, Neobash!, Bukahara, Teus Nobel, Windkracht 7, Traeben, Soo Cho, Barnicle Bill, Dr Lonnie Smith, Bruut!, Fay Claassen, Benjamin Herman, Michiel Borstlap, Eric Ineke jazzXpress.

MOERS FESTIVAL

Freizeitpark, Moers
17 tot en met 20 mei 2013

(<http://www.moers-festival.de/>)

Met onder anderen: John Zorn, The Dorf, Terri Lyne Carrington, Evelyn Glennie & Fred Frith, Blixt, Lenine & Martin Fondse Orchestra, NDR Big Band, Michael Schiefel, The Bliss.

INTERNATIONAL JAZZ FESTIVAL MIDDELBURG

Abdijplein, Middelburg
17 tot en met 20 mei 2013

(<http://www.jazzfestivalmiddelburg.nl>)

Met onder anderen: Stephanie Francke, Ntjam Rosie, Kurt Elling, Mike Stern/ Bill Evans, Tin Men & the Telephone, Benjamin Herman, The Bad Plus, Gregory Porter, Bruut!, Joshua Redman.

INTERNATIONAL JAZZ FESTIVAL ENSCHEDA

Binnenstad, Enschede
18 tot en met 20 mei 2013

(<http://www.ijfe.nl/>)

Met onder anderen: de Euregio Big Band Contest 2013 (deelnemers onder anderen: Far East Orchestra, Big Band Twello, Fraggie Jazz Orchestra, Windmill Big Band, Big Bandits, Bigband Dorsten), Jazz Art Orchestra, John Marshall, Dr. Lonnie Smith & The Jazzinvaders.

MEER JAZZ FESTIVAL

Cultuurgebouw, Hoofddorp
24 tot en met 26 mei 2013

(<http://www.meerjazz.nl>)

Met onder anderen: Dutch Swing College Band, Nueva Manteca, Metropole Orkest met Richard Bona, Jazz Invaders met Dr. Lonnie Smith, Loet van der Lee Quartet met Deborah Carter, Nationaal Jeugd Jazz Orkest onder leiding van Eric Vloeimans, Frits Landesbergen en het Internationaal Big Band Concours.

SCHELDE JAZZ FESTIVAL

Diverse locaties, Terneuzen
24 tot en met 26 mei 2013

(<http://www.scheldejazz.nl/>)

Met onder anderen: Kapok, The More Socially Relevant Jazz Music Ensemble, Windkracht 7, VinnieVibes, Bongomatik, Willie Jones III Quartet, Nueva Manteca, Ronnie Cuber.

BRUSSELS JAZZ MARATHON

Diverse locaties, Brussel
24 tot en met 26 mei 2013

(<http://www.brusselsjazzmarathon.be/>)

Met onder anderen: Neil Cowley Trio, Ronnie Cuber Band, Lionel Beuven, Jazz Station Big Band, Gratitude Trio, Philip Catherine Quartet, Trio Grande en Zygomatik.

VARIA

Cees Schrama's 'It Don't Mean A Thing' als iBook verschenen

'It Don't Mean A Thing', het boek waarin Cees Schrama verhaalt over zijn bestaan als musicus en presentator van Sesjun, is nu in een speciale uitgave ook verkrijgbaar als iBook. Het is te downloaden via iTunes en te lezen, beluisteren en bekijken via iPad, iPod of iPhone. Het iBook bestaat uit: een fotoboek, meer dan een half uur videomateriaal, meer dan een uur muziek en natuurlijk de verhalen van Cees Schrama. Op EGAM Kruijk Publishing staat een link naar het boek in de iStore.

OVERLEDEN

Dwike Mitchell, 7 april 2013 (83)

Amerikaanse pianist; overleden in zijn geboortestad München. Auer was in de jaren vijftig een van de German All Stars, begeleidde Amerikaanse gasten. Was daarna voornamelijk te vinden in studio's als arrangeur-componist. (JJM)

Pepsi Auer, 31 maart 2013 (84)

Duitse pianist; overleden in zijn geboortestad München. Auer was in de jaren vijftig een van de German All Stars, begeleidde Amerikaanse gasten. Was daarna voornamelijk te vinden in studio's als arrangeur-componist. (JJM)

ACTUELE TWEETS VINDT U OP:

WWW.TWITTER.COM/JAZZFLITS

VARIA

Nieuwe Veste Big Band. (Persfoto)

INTERNATIONAL BIG BAND CONOURS Cultuurgebouw, Raadhuisplein, De Meerse, Hoofddorp 25 mei 2013

Het International Big Band Concours in Hoofddorp kent twee klassen, de topklasse en de eerste klasse. In de topklasse komen dit jaar uit: het JugendJazzOrchester, het Berlin Jazz Composers Orchestra (Jay Jay Be Ce) - dat vorig jaar winnaar was in de eerste klasse - het Utrechts Jazz Orkest en het Far East Jazz Orchestra. In de eerste klasse spelen de Nederlandse Windmill Big Band, het Fraggie Jazz Orchestra, de Nieuwe Veste Big Band (foto), de Central Heat Big Band en USBB Big Mondays. Uit Duitsland nemen de Big Band Dorsten en de Jazzhaus Big Band deel. De jury wordt dit jaar voorgezeten door Frank Vaganée, orkestleider van het Brussels Jazz Orchestra. Leden zijn trombonist Erik van Lier, bassist Frans van Geest, trompettist Ack van Rooyen, pianist Marc Bischoff en bassist Johan Plomp.

Vriendendag Nederlands Jazz Archief

Sinds 1 januari 2013 staat het Nederlandse Jazz Archief op eigen benen. Het blijft op de benen door bijdragen van Vrienden. Die Vrienden kunnen elkaar op 18 mei ontmoeten tijdens de Vriendendag 2013. Op het programma van die dag staan onder meer een verhandeling van Hans Mantel over het jazzarchief van de Wereldomroep, Erik van den Berg over zijn Han Bennink-boek 'De Wereld Als Trommel', een interview van Ado Broodboom door Bert Vuijsje en een 'college' van professor Walter van de Leur over zijn wetenschappelijk onderzoek naar de jazz. Deelname kost 25 euro, inclusief een lunch. Vriend worden kan via <http://www.jazzarchief.nl>.

LAATSTE NIEUWS

Tigran Hamasyan Artist in Residence op Jazz Middelheim

Pianist Tigran Hamasyan is de eerste 'Artist in Residence' van het festival Jazz Middelheim. Hij zal de komende editie, van 15 tot 18 augustus in Park Den Brandt, Antwerpen - drie keer optreden. Op dat festival worden ook verwacht: Randy Weston African Rhythms Septet, Charles Lloyd Quartet, Anthony Braxton Diamond Curtain Wall Quartet, festivalpeter Toots Thielemans, Terri Lyne Carrington: Mosaic, Bill Charlap, Robin Verheyen en Melanie De Biasio.

(www.jazzmiddelheim.be)